

Sygn. akt III AUz 288/12

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący :	SSA Lena Jachimowska
Sędziowie :	SSA Marek Procek SSA Antonina Grymel

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania P. M. (P. M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

przy udziale zainteresowanego W. Z. (W. Z.)

o podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracy nakładczej

na skutek zażalenia odwołującego P. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Katowicach

z dnia 30 maja 2012 r. sygn. akt X U 2552/11

w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych apelacji

postanawia: odrzucić zażalenie.

/-/SSA M.Procek /-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUz 288/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 maja 2012 r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach, na podstawie art.169 § 2 k.p.c.

w zw. z art.171 k.p.c. odrzucił jako spóźniony wniosek odwołującego P. M. o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych apelacji. Sąd Okręgowy wskazał, iż odwołujący w terminie złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego

w Katowicach z dnia 18 stycznia 2012 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji organu rentowego, odmawiającej objęcia ubezpieczeniami emerytalnym

i rentowymi z tytułu pracy nakładczej u płatnika składek W. Z.. Wezwany do usunięcia w określonym terminie braków apelacji poprzez złożenie jej odpisu pod rygorem odrzucenia apelacji oraz - z uwagi na wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych - wezwany do przedłożenia oświadczenia majątkowego - pod rygorem zwrotu wniosku, nie wykonał czynności, objętych wezwaniem. Wezwanie to na wskazany przez odwołującego adres, w dniu 1 marca 2012 r. odebrała jego matka,

a odwołujący o fakcie tym dowiedział się „po paru dniach” - w dniu 14 marca 2012 r.

i tego dnia ustąpiła przyczyna uchybienia terminowi. W dniu 4 kwietnia 2012 r. złożył wniosek p przywrócenie terminu do usunięcia braków apelacji.

Sąd pierwszej instancji, odwołując się do treści normy art.168 §1 k.p.c.

i art.169§1 k.p.c., stwierdził, iż odwołujący był zobligowany dokonać czynności

w ciągu siedmiu dni od ustania przyczyny uchybienia terminu, a zatem skoro przyczyna ta ustąpiła w dniu 14 marca 2012 r., to najpóźniej do 21 marca 2012 r. winien był uzupełnić braki formalne apelacji, a uczynił to 4 kwietnia 2012 r.

W zażaleniu na postanowienie skarżący domagając się przywrócenia terminu do wniesienia apelacji podniósł, iż nie wiedział jakie znaczenie dla rozstrzygnięcia jego „skargi” ma dokładne określenie „po paru dniach”. Wskazał, iż w poprzednim piśmie wyjaśnił, iż pismo trafiło do niego po 14 dniach czyli w dniu 14 marca 2012 r.; w literaturze prawniczej nie znalazł definicji i dokładnego określenia co oznacza skrót myślowy „po paru dniach”. „Z pełną świadomością miał na myśli 14 dni, a nie inny okres”. Podkreślił też, iż jak w najszybszym terminie wysłał odpis apelacji, rezygnując z wysłania oświadczenia majątkowego, gdyż zdecydował pokryć koszty postępowania.

Rozpoznając zażalenie, Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Stosownie do uregulowania art.394 § 1 k.p.c. zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie

w sprawie, inne postanowienia enumeratywnie wyliczone w 12 punktach oraz na zarządzenia przewodniczącego o zwrocie pozwu. Przyjmując kryterium znaczenia postanowień dla postępowania sądowego, wyróżnić należy:

a) postanowienia kończące postępowanie w sprawie (art. 392 § 1 i art. 394 § 1 k.p.c.), b) postanowienia nie kończące postępowania w sprawie (art. 356 i 359 k.p.c.). Postanowieniami kończącymi postępowanie w sprawie są postanowienia zamykające drogę do wydania orzeczenia sądu danej instancji, rozstrzygającego istotę sprawy w procesie (wyrokiem) lub w postępowaniu nieprocesowym (postanowieniem) (vide: uchwały Sądu Najwyższego: z dnia 24 listopada 1998 r., sygn. III CZP 44/98, z dnia 31 maja 2000 r., sygn. III CZP 1/00, z dnia 6 października 2000 r., sygn. III CZP 31/00 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2006 r., sygn. II CNP 31/05),

a ponadto postanowienia, które kończą sprawę jako pewną całość poddaną pod osąd,

a więc dotyczące całości sprawy, a będące ostatecznymi orzeczeniami wydanymi

w postępowaniu (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1996 r., sygn. I CKN 7/96). Wszystkie pozostałe postanowienia są postanowieniami nie kończącymi postępowania w sprawie; kończą one bowiem jedynie pewien fragment sprawy, ale nie sprawę.

Zatem nie budzi wątpliwości, że postanowienie o odrzuceniu wniosku

o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych apelacji nie zawiera się

w tym ściśle określonym katalogu orzeczeń, wskazanych w jednym z punktów §1 art.394 k.p.c., od których przysługuje zażalenie i z tego względu jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu. Podlega natomiast ocenie przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie kończące postępowanie w sprawie.

Na marginesie Sąd drugiej instancji podnosi, że nie było potrzeby poszukiwania przez skarżącego w literaturze prawniczej znaczenia określenia „po paru dniach”, bowiem pojęcie „parę”, „paru” definiuje Słownik języka polskiego jako liczebnik nieokreślony używany na oznaczenie liczby od dwóch do dziesięciu włącznie; parę godzin, **dni**, miesiący,

lat, **paru** chłopców (Słownik języka polskiego, tom drugi L-P, Państwowe Wydawnictwo Naukowe pod redakcją prof. dr Mieczysława Szymczaka Warszawa 1979). Dlatego też pismo z wezwaniem do usunięcia braków, odebrane przez jego Matkę w dniu 1.03.2012 r., które „dopiero po paru dniach trafiło do mnie” (k.43 a.s.) skarżący nie mógł otrzymać, jak utrzymuje „po 14 dniach czyli 14 marca 2012 r.”

Nadto: odrzucenie apelacji z powodu niezapełnienia braków formalnych w wyznaczonym terminie dotyczy tylko takich braków, które uniemożliwiają nadanie apelacji prawidłowego biegu (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2009 r. sygn. II UZ 43/09, LEX nr 583825). Analogicznie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 stycznia 2005 r., sygn. III UZ 29/04 (OSNP 2005, nr 11, poz. 165); w orzeczeniu z dnia 7 lipca 2005 r., sygn. II UZP 7/05 (OSNP 2005, nr 24, poz. 396). Niezapełnienie braku apelacji w określonym terminie poprzez nieprzedłożenie jej odpisu nie jest brakiem uniemożliwiającym nadanie apelacji prawidłowego biegu.

Kierując się podniesionymi na wstępie motywami, Sąd Apelacyjny po myśli art.373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

/-/SSA M.Procek /-/SSA L.Jachimowska /-/SSA A.Grymel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM